

Lietas Nr. A43013012
Lietas arhīva Nr. A43-0095-13/14

SPRIEDUMS Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2013.gada 8.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vīnkalna,

tiesneses Dz.Amerika un I.Meldere,

piedaloties pieteicējas SIA „Draugiem TV” pārstāvei /pers. D/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Konkurences padomes pārstāvim /pers. E/,

atkļātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Draugiem TV” pieteikumu par Konkurences padomes 2012.gada 20.aprīļa lēmuma Nr.37 (prot. Nr.23, 2.§) „Par lietas neierosināšanu pēc SIA „Draugiem TV” 2012.gada 29.februāra iesnieguma par aizliegtas vienošanās un dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas konstatēšanu SIA „TV3 Latvia” un AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija” darbībās” atcelšanu un pienākuma uzlikšanu Konkurences padomei pieņemt cita satura lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Konkurences padomes (turpmāk – Padome vai atbildētāja) 2012.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.37 (prot. Nr.23, 2.§) „Par lietas neierosināšanu pēc SIA „Draugiem TV” (turpmāk – pieteicēja) 2012.gada 29.februāra iesnieguma par aizliegtas vienošanās un dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas konstatēšanu SIA „TV3 Latvia” (turpmāk – TV3) un AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija” (turpmāk – LNT) darbībās” (turpmāk – Lēmums) *nav ierosināta lieta* par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 6. un 7.punktā, 13.panta pirmās daļas 5.punktā noteikto aizliegumu pārkāpumu TV3 un LNT darbībās. Lēmums pamatots šādi.

[1.1] 2012.gada 29.februārī Padomē saņemts pieteicējas iesniegums, kurā norādīts, ka 2011.gada nogalē pieteicēja uzsāka nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu (turpmāk – NEPL) retranslējamo televīzijas programmu, t.sk. „TV3” un „LNT”, retranslāciju, pirms tam saņemot no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes (turpmāk – NEPLP) apstiprinājumu, ka pieteicējai ir pienākums nodrošināt NEPL retranslējamo televīzijas programmu retranslēšanu un ka šādai retranslēšanai nav vajadzīga atļauja.

Savukārt TV3 un LNT vērsās pret pieteicēju ar pretenzijām, pieprasot pārtraukt to programmu retranslēšanu, jo pieteicēja nav saņēmusi piekrišanu.

[1.2] Ņemot vērā normatīvo aktu regulējumu, kā arī elektronisko sakaru nozari un elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību uzraugošo un regulējošo iestāžu skaidrojumu, Padome secināja, ka televīzijas programmu retranslācija, izmantojot kabeļtelevīziju, ir elektronisko sakaru pakalpojums – televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojums. Elektronisko sakaru pakalpojuma sniegšana nav iespējama bez piekļuves nodrošināšanas konkrētajam pakalpojumam; pieteicēja nodrošina satura izvietojumu interneta portālā „draugiem.tv”, taču nenodrošina lietotājiem piekļuvi interneta televīzijas pakalpojumam; pieteicēja nav uzskatāma par elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēju; abonenta definīcija prasa, lai televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējs būtu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējs.

Pieteicējas interneta televīzijas lietotāju loks un skaits ir nenoteikts un iziet ārpus Latvijas Republikas teritorijas robežām, tāpēc pieteicējai nodrošinātā interneta televīzijas pakalpojuma gadījumā nav iespējams saskatīt abonentu Elektronisko sakaru likuma (turpmāk – ESL) izpratnē; tieši tāpēc interneta televīzijas pielīdzināšana kabeļtelevīzijai un pieteicējas piedāvātā lietotāja definīcija ir pilnīgā pretrunā Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk – EPLL) 19.panta sestajā daļā ietvertajam *must-carry* principam. Pieteicējas sniegtais interneta televīzijas pakalpojums nav uzskatāms par kabeļtelevīziju EPLL izpratnē. Pieteicēja nav lūgusi TV3 vai LNT piekrišanu to televīzijas programmu izplatīšanai savā interneta vietnē www.draugiem.tv.

Ņemot vērā secināto, pieteicējai pirms TV3 un LNT veidoto televīzijas programmu „TV3” un „LNT” izplatīšanas uzsākšanas bija jāsaņem attiecīgā īpašnieka (turētāja) piekrišana, taču pieteicēja nepareizas likuma interpretācijas dēļ to neizdarīja. Līdz ar to TV3 un LNT darbībās nav saskatāmas Konkurences likuma 13.panta pirmās daļas 5.punktā ietvertā aizlieguma pārkāpuma pazīmes un

nepastāv pietiekams pamats lietas ierosināšanai.

TV3 un LNT rīcība pamatojama ar savu tiesību aizsardzību pret neatļautu to īpašuma (televīzijas programmu saturu) tiesību izmantošanu.

[1.3] Pat ja tirgus dalībnieku (t.i., TV3 un LNT) apvienošanās darījums nekad nebūtu uzsākts, arī tad LNT būtu neierobežotas iespējas jebkurā brīdī vērsties ar pretenzijām pret pieteicēju, jo tās sniegtie interneta televīzijas pakalpojumi ir publiski pieejami praktiski jebkuram, vienkārši „ieejot portālā „draugiem.tv””. Līdz ar to Modern Times Group MTG AB (un tai piederošās TV3 un LNT) darbībās nav saskatāmas Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas ģenerālklauzulas un 6. un 7.punktā ietvertā aizlieguma pārkāpuma pazīmes, un nepastāv pietiekams pamats lietas ierosināšanai.

[2] 2012.gada 30.maijā Administratīvajā apgabaltiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots šādi.

[2.1] Nav likumiska pamata uzskatīt, ka īpašuma vai nomas tiesības uz elektronisko sakaru tīklu un interneta piekļuves pakalpojuma sniegšana ir obligāts priekšnoteikums tam, lai interneta televīziju pielīdzinātu kabeļtelevīzijai EPLL izpratnē un secinātu, ka šīs abas televīzijas nav tāpatīgi jēdzieni.

Ar šādu secinājumu Padome paziņo, ka interneta televīzijas pakalpojumu EPLL izpratnē un attiecīgi tāda elektroniskā plašsaziņas līdzekļa statusu, kas nodarbojas ar televīzijas programmu retranslēšanu, izmantojot interneta televīzijas platformu, Latvijā var sniegt tikai komersants, kuram pieder vai kurš nomā elektronisko sakaru tīklus, t.i., komersants, kurš galalietotājiem vienlaicīgi sniedz arī interneta piekļuves pakalpojumu. Ar šādu paziņojumu Padome ierobežo brīvas konkurences attīstību un veicina nevienlīdzīgu konkurenci interneta televīzijas tirgū. Padome nav ņēmusi vērā, kas ir internets, kā notiek darbība interneta vidē un ka likumdevēja griba ir ELP paredzēto kabeļtelevīzijas režīmu attiecināt ne tikai uz televīzijas programmu izplatīšanu, izmantojot klasisko vara kabeli, bet arī internetu. EPLL nav noteikts, ka ar televīzijas programmu retranslāciju drīkst nodarboties tikai tādas privātpersonas, kurām pieder vai kuras nomā elektronisko sakaru tīklus.

Saskaņā ar EPLL 1.panta 7.punktu privātpersonai, kurai ir izsniegta retranslācijas atļauja, ir tiesības nodarboties ar televīzijas programmu retranslāciju. Kā priekšnoteikums tiesībām nodarboties ar televīzijas programmu retranslāciju nav paredzētas īpašuma vai nomas tiesības uz elektronisko sakaru tīkliem.

Atbilstoši EPLL 1.panta 28.punktā ietvertajai jēdziena „retranslācija” definīcijai tā ir Latvijā vai ārvalstīs izplatītas programmas uztveršana un tūlītēja pilnīga vai daļēja izplatīšana citā publiskā elektronisko sakaru tīklā, neizdarot programmā nekādus grozījumus. Nav noteikts, ka retranslācija ir programmas uztveršana un izplatīšana citā, retranslētajam piederošā vai nomātā publiskā elektronisko sakaru tīklā. Ar jēdzienu „programmu izplatīšana”, kas ietverts EPLL 1.panta 18.punktā, saprot programmu nogādāšanu līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem un raidīšanu publiskai uztveršanai atklāta vai aizsargāta pakalpojuma veidā, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus.

Jēdzienos „retranslācija” un „programmu izplatīšana” nav ietverts noteikums par īpašuma vai nomas tiesībām uz elektronisko sakaru tīklu kā priekšnoteikumu, lai nodarbotos ar retranslāciju (sniegtu televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu). Padome aprobežojusies ar to, ka kabeļtelevīzija EPLL izpratnē nav abstrakts jēdziens, jo kabeļtelevīzijas pastāvēšanai ir nepieciešama elektronisko sakaru tīkla vai, konkrētāk – kabeļtelevīzijas tīkla pastāvēšana. Šāds Padomes secinājums ir virspusējs, un tā nav pamatojusi, kāpēc uzskata, ka EPLL izpratnē kabeļtelevīzijas pastāvēšanai nepieciešams elektronisko sakaru jeb kabeļtelevīzijas tīkls un kāpēc tā sašaurinājusi EPLL 1.panta 12.punktā iekļauto jēdzienu „kabeļtelevīzija” līdz programmu un raidījumu izplatīšanai, izmantojot tikai kabeli, lai gan no tiesību normas skaidri izriet, ka kabeļtelevīzijas ietvaros bez kabeļa izmantošanas programmu un raidījumu izplatīšanā ir iespējami citi risinājumi. Televīzijas signāla piegāde, izmantojot interneta protokolu (turpmāk – IP), ir standarta prakse gan gadījumos, kad tiek izmantots savs vai nomāts elektronisko sakaru tīkls, gan izplatot televīzijas signālu citu interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēju interneta pakalpojumu abonentiem. Padome arī nav pamatojusi, kāpēc internets nav viens no šiem citiem risinājumiem televīzijas programmu izplatīšanai.

Elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību un t.sk. retranslāciju Latvijas Republikā uzrauga NEPLP, kura pieteicējai sniedza gan uzziņu par savām tiesībām, gan vairākas atbildes uz iesniegumiem par televīzijas programmu „TV3” un „LNT” retranslāciju. NEPLP viedoklis ir pretējs Padomes viedoklim, jo tās ieskatā pieteicējas piedāvātā interneta televīzija ir uzskatāma par kabeļtelevīziju EPL izpratnē. Padome nav pamatojusi, kāpēc NEPLP viedokli uzskata par nepareizu iepretim savam tiesību normu iztulkojumam.

[2.2] EPLL 19.panta otrā daļa noteic, ka retranslācijas atļaujas saņemšanai NEPLP iesniedz iesniegumu, retranslējamo programmu sarakstu un, ja nepieciešams, – dokumentu, kas apliecina reģistrāciju Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā. Tādējādi ir iespējami gadījumi, kad retranslāciju var veikt arī persona, kura nav reģistrējusies Komisijā kā elektronisko sakaru komersants. Dokuments, kas apliecina reģistrāciju Komisijā, NEPLP iesniedzams tikai tad, ja tas ir nepieciešams, taču NEPLP ieskatā pieteicējas gadījumā reģistrācija nav bijusi nepieciešama.

[2.3] Secinājums, ka interneta televīzijas pakalpojuma sniegšana, nenodrošinot piekļuvi šim pakalpojumam, nav uzskatāma par televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu publiskajā elektronisko sakaru tīklā, līdzīgi kā ziņu portālu nodrošināšana internetā nav publiskais interneta piekļuves pakalpojums, norāda uz Padomes kompetences trūkumu par internetu un darbību interneta vidē. Pašsaprotami, ka interneta televīzijas pakalpojums, tāpat kā ziņu portāla darbība, nav publiskais interneta piekļuves pakalpojums, jo abas platformas darbojas internetā, izmantojot publiskā interneta piekļuves pakalpojuma sniegtās iespējas. Ja nav pieslēguma internetam, galalietotāja datortīkls darbojas lokāli, taču tas nenozīmē, ka tādēļ, ka pieteicēja nenodrošina interneta piekļuves pakalpojumu, pieteicējas interneta televīzijas pakalpojums nav uzskatāms par televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu citā publiskā elektronisko sakaru tīklā, izmantojot publiskos elektroniskos sakaru tīklus. Ja Padomes secinājumu pieņemtu par pareizu, tad arī interneta veikalu un ziņu portālu pakalpojumus varētu sniegt tikai komersanti, kuri vienlaicīgi sniegtu galalietotājam arī interneta piekļuves pakalpojumu.

EPLL 1.panta 28.punktā ietvertā jēdziena „retranslācija” definīcija nosaka, ka retranslācija ir televīzijas programmu uzveršana un izplatīšana citā publiskā elektronisko sakaru tīklā. Savukārt programmu izplatīšana saskaņā ar šā panta 18.punktu ir programmu nogādāšana līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem un raidīšana publiskai uzveršanai atklāta vai aizsargāta pakalpojuma veidā, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus.

ESL 1.panta 11.punkts noteic, ka elektronisko sakaru tīkls ir pārraides sistēmas, komutācijas un maršrutēšanas iekārtas un citi resursi, kas neatkarīgi no pārraidītās informācijas veida ļauj pārraidīt signālus, izmantojot vadus, radioviļņus, optiskos vai citus elektromagnētiskos līdzekļus tīklos, t.sk. fiksētos tīklos (kanālu un pakešu komutācijas tīklos, ieskaitot internetu). Tātad interneta tīkls ir elektronisko sakaru tīkls. Ja šis tīkls tiek izmantots, lai sniegtu publiskā interneta piekļuves pakalpojumu, tas ir publisks elektronisko sakaru tīkls. Savukārt internets ir publiski pieejama vispasaules mēroga savstarpēji saslēgtu datortīklu sistēma, kas pārsūta datus, izmantojot IP.

Pieteicēja izmanto internetu, lai televīzijas signāls no pieteicējas raidošās aparatūras, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus (t.i., interneta piekļuves pakalpojumu, kuru pieteicēja saņem no interneta piekļuves pakalpojuma sniedzēja), kā IP straume tiek padoti galalietotāja ierīcei (datoram vai citai pēc funkcionalitātes atbilstošai ierīcei), kas šos signālus uztver, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus (t.i., interneta piekļuves pakalpojumu, kuru galalietotājs saņem no interneta piekļuves pakalpojuma sniedzēja). Faktiski internets ir vēl viens kabelis, pa kuru galalietotājam tiek piegādāta televīzijas programma. Gan pa klasisko kabeli, gan pa datortīkla kabeli notiek datu straumes virzīšana, un vienīgā atšķirība ir tā, ka, izmantojot internetu, zūd nepieciešamība pēc saviem vai nomātiem interneta tīkliem, jo gan pakalpojuma sniedzējs, gan galalietotājs katrs pats patstāvīgi iegūst interneta pieslēgumu (piekļuvi internetam). Tās ir interneta tehnoloģijas priekšrocības pār klasisko kabeļa tehnoloģiju. Ciparu televīzijas gadījumā (gan kabeļu ciparu televīzijas, gan virszemes ciparu televīzijas) televīzija praksē ir datu plūsma, kuru gala iekārta atpazīst un attēlo nepieciešamajā izskatā. Kabeļu ciparu televīzijas gadījumā pārsvarā gadījumu datu pārraidei tiek izmantots IP.

Šo izpratni apstiprina gan termina „kabeļtelevīzija” vēsturiskais formulējums, gan NEPLP uzsvērtais, ka EPLL 1.panta 12.punktā ietvertā „kabeļtelevīzijas” definīcija pēc būtības neizmainīja izpratni par kabeļtelevīziju. Iepriekš Radio un televīzijas likuma 33.panta pirmā daļa noteica, ka „kabeļtelevīzija” ir elektroniskais saziņas līdzeklis, kas raida noteiktam skatītāju lokam – abonentiem – ar vienvirziena vai divvirziena (interaktīvo) informācijas plūsmu, bet tie nav sakaru līdzekļi, ar kuru palīdzību abonenti var savstarpēji sazināties. Ņemot vērā tehnoloģisko attīstību, EPLL vairs neparedz ierobežojumus abonentu iespējām savstarpēji sazināties, bet tas nemaina izpratni par kabeļtelevīzijas būtību un darbību.

EPLL 1.panta 12.punkts noteic, ka „kabeļtelevīzija” ir programmu un raidījumu izplatīšana, izmantojot galvenokārt kabeli. Padome, secinot, ka televīzijas signāla izplatīšana, izmantojot internetu, nav kabeļtelevīzija un nav televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojums publiskā elektronisko sakaru tīklā, vadījies tikai no tā, ka kabelis var būt vienīgi klasiskais kabelis, un nav ņēmusi vērā, ka tiesību normā nav dots izsmelošs televīzijas programmu izplatīšanas veidu uzskaitījums. Teksts „izmantojot galvenokārt kabeli” norāda, ka ir arī citi izplatīšanas veidi, kuri ietilpst kabeļtelevīzijas regulējumā. Likumdevējs apzināti ir atstājis atvērtu izplatīšanas veidu uzskaitījumu, jo laikā, kad tapa likums, bija vispārzināms, ka tehnoloģijas, kas balstītas uz datu straumēšanu, attīstās ļoti ātri, to paveidu ir daudz, tāpēc tiesību norma atstājama atvērta. Padome nav pamatojusi, kāpēc uzskata, ka interneta izmantošana televīzijas programmu izplatīšanā ir ārpus kabeļtelevīzijas regulējuma. EPLL 2.panta trešā daļa noteic, ka šā likuma noteikumi ir piemērojami elektronisko plašsaziņas līdzekļu audiovizuālo programmu izplatīšanai interneta vidē, ja attiecīgā programma tiek izplatīta nemainītā veidā, neizmantojot tehniskos ierakstīšanas līdzekļus. Lai gan APLL daļa elektroniskos plašsaziņas līdzekļus pēc izplatīšanas veida, t.sk. interneta elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, tas bez kabeļtelevīzijas izdala vienīgi zemes apraidi un satelīttelevīziju. Tātad interneta televīzijai ir jābūt ietvertai kādā no šīm kategorijām.

Padome nav vērtējusi mērķi, ar kādu EPLL ir iekļauta 19.panta sestā un septītā daļa. Ja televīzijas programma ir bezmaksas ēterā, tad nav pamata diskriminēt tos galalietotājus, kas lieto datoru un citas pēc funkcionalitātes atbilstošas ierīces, lai skatītos televīziju, un liegt viņiem pieeju nacionālajam televīzijas saturam. Minēto tiesību normu uzdevums ir nodrošināt, lai televīzijas skatītājam Latvijā nacionālais televīzijas saturs būtu pieejams bez maksas. Ja EPLL regulējums tiktu attiecināts tikai uz televīzijas programmu izplatīšanu, izmantojot klasisko kabeli, šī tiesību norma varētu tikt apieta, retranslētājiem pārslēdzoties no vienas tehnoloģijas uz otru. Tā kā pa vienu koaksiālo vai optiskās šķiedras kabeli tiek pievadīts internets, tad retranslētāji viegli varētu atteikties no datu straumēšanas caur klasisko kabeli un pāriet uz interneta izmantošanu balstītu tehnoloģiju, un tādējādi tiem vairs nebūtu saistošs pienākums nodrošināt atsevišķu televīzijas programmu obligātu retranslāciju.

Nav pamata fokusēties uz tehnoloģisko risinājumu, bet gan uz izplatīšanu pēc būtības. EPLL 19.panta sestās daļas uzdevums ir panākt, lai galalietotājam būtu iespēja bez maksas piekļūt nacionālajām televīzijas programmām, līdz ar to jēdziens tulkojams, liekot uzsvāru uz šo mērķi, nevis tehnoloģiskiem risinājumiem, kas ir mainīgi. Kabeļtelevīzija ir plašāks jēdziens EPLL izpratnē, un tas ir kanāls (saziņas līdzeklis), kas raida noteiktam skatītāju lokam – abonentiem ar vienvirziena vai divvirziena (interaktīvo) informācijas plūsmu, nevis kāda konkrēta tehnoloģija.

Padome atsaucas uz ASV Federālās komunikāciju komisijas definīciju terminam „kabeļtelevīzija”, taču no tās neizriet, ka televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumam (kabeļtelevīzijai) būtu nepieciešams savs vai nomāts kabeļtelevīzijas tīkls. Vēl jo vairāk tādēļ, ka mūsdienās pa vienu kabeli ir iespējams sniegt dažādus pakalpojumus un ka datu straumēšanā un televīzijas signāla uztveršanā un nogādāšanā tiek izmantots internets un interneta piedāvātās tehnoloģijas un iespējas.

[2.4] Tam apstāklim, ka pieteicēja nav reģistrēts elektronisko sakaru komersants, nav tiesiskas nozīmes, lemjot par to, vai interneta televīzija ir kabeļtelevīzija EPLL izpratnē. Pieteicējai ir tiesības paļauties, ka NEPLP lēmums par retranslācijas atļaujas izdošanu bez dokumenta iesniegšanas, kas apliecina reģistrāciju Komisijā, ir tiesisks. Reģistrācijas fakts pats par sevi negroza lietas būtību un nav arguments tam, vai pieteicēja ir vai nav elektronisko sakaru pakalpojuma sniedzējs, sniedz elektronisko sakaru pakalpojumu (retranslāciju) un vai interneta televīzijas pakalpojums (no kura tikai viena daļa ir retranslācija) ir elektronisko sakaru pakalpojums.

Padome norāda, ka pieteicējas interneta televīzijas lietotāju loks un skaits ir nenoteikts un iziet ārpus Latvijas Republikas teritorijas robežām, tāpēc pieteicējas nodrošinātā interneta televīzijas pakalpojuma gadījumā nav iespējams saskatīt abonentu ESLL izpratnē. Pieteicēja šādu informāciju nenorādīja ne iesniegumā, ne paskaidrojumos Padomei, tāpēc secināms, ka Padome šādus

secinājumus izdarījusi, balstoties uz pieņēmumiem.

Pieteicējas abonentu loks ir noteikts un neiziet ārpus Latvijas Republikas teritorijas robežām. Pieteicējas interneta televīzija tiek ierobežota, izmantojot Geo IP adrešu bloķēšanas tehnoloģiju, kas nosaka, kurā tīklā vai reģionā signāls ir pieejams. IP adreses tiek piešķirtas konkrētiem operatoriem konkrētos reģionos, tāpēc pēc IP adreses var noteikt, kurā valstī abonents atrodas (tāpat kā pēc tālruņa numura). Tādējādi tiek ievēroti īpašnieku noteiktie satura ierobežojumi, un fakts, ka interneta televīzija darbojas brīvi pieejamā interneta vidē, nav apdraudējums, jo tiek lietota DRM (Digital Rights Management) tehnoloģija, kas šifrē televīzijas signālus, t.i., šifrētais signāls nonāk tikai pie reģistrēta abonenta. Padomes interpretācijas gadījumā virszemes un satelīta televīzijas abonentu loks arī ir nenoteikts un iziet ārpus Latvijas Republikas teritorijas robežām.

[2.5] Padome atsaucas uz TV3 un LNT celtajām prasībām pret pieteicēju, bet nav ņēmusi vērā, ka par minēto tirgus dalībnieku saskaņotām darbībām liecina praktiski identiskie prasības pieteikumi. Divu neatkarīgu tirgus dalībnieku gandrīz vienlaicīgi izvirzītās prasības ar faktiski identisku tekstu acīmredzami liecina, ka šie tirgus dalībnieki ir veikuši savstarpēji saskaņotas darbības, kas vērstas uz to, lai kavētu un ierobežotu konkurenci interneta televīzijas tirgū.

[2.6] Padome bez vērtēšanas atstājusi apstākli, ka TV3 un LNT prasa, lai pieteicēja saņemtu EPLL 19.panta pirmajā daļā minēto programmas īpašnieka piekrišanu, lai gan no citiem retranslētājiem tāda piekrišana netiek prasīta. Interneta televīzija ir vadošā nākotnes tehnoloģija, tuvākajos desmit gados interneta televīzija būs galvenais televīzijas izplatīšanas veids. Komunikācija pamazām pāriet uz internetu – gan telefonija, gan videokonferences, arī televīzija. TV3 un LNT darbībās ir saskatāma prettiesisku šķēršļu likšana konkurējošam nākotnes produktam televīzijas programmu izplatīšanas nozarē.

[3] Paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai atbildētāja norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz Lēmumā minēto. Paskaidro, ka pieteicēja iesniegumā lūgusi izvērtēt TV3 rīcību attiecībā par Konkurences likuma 13.pantā minētajiem pārkāpumiem, taču nav konkrētizējusi, kurš pārkāpuma sastāvs tieši būtu pārbaudāms. Pieteicējas argumenti balstīti uz kabeļtelevīzijas un interneta televīzijas salīdzināmību, taču šīs televīzijas programmu platformas nav salīdzināmas un savstarpēji tieši nekonkurē.

TV3 izvirzītā prasība par atļaujas saņemšanu izriet no Autortiesību likuma 40.panta pirmās daļas un EPLL 19.panta pirmās daļas (ja tiek veikta retranslācija), kura nav attiecināma uz elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju (EPLL 19.panta sestā daļas). Pieteicējas televīzijas programmu satura izvietojuma pakalpojums nav uzskatāms par elektronisko sakaru pakalpojumu, jo netiek piedāvāts kabeļtelevīzijas platformā. Ar šādu tiesību normas interpretāciju netiek ierobežots tiesību normas mērķis – nodrošināt Latvijas iedzīvotāju piekļuvi informācijai.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija 2012.gada 12.aprīļa vēstulē norāda, ka, nenodrošinot piekļuvi televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumam, interneta televīzija nav uzskatāma par televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu. Minētais nav pretrunā ar NEPLP 2012.gada 26.marta vēstulē pausto, ka interneta televīzija var tikt uzskatīta par retranslāciju tikai tad, ja tiek sniegts elektronisko sakaru pakalpojums, kuru, protams, var sniegt vienīgi elektronisko sakaru komersants. Taču pieteicēja nav šāds komersants, kas netiek apstrīdēts.

„Kabeļtelevīzijas” jēdziens nav paplašināms tādā apmērā, ka tas iekļautu interneta televīziju. Kabeļtelevīzijas operatoru pakalpojums ir ģeogrāfiski ierobežots, bet pieteicējas pakalpojums ir pieejams ikvienam pasaules iedzīvotājam. Lai gan interneta pakalpojums var tikt sniegts, tostarp izmantojot kabeli, pakalpojuma saņemšanas veids un tā pieeja ir būtiski atšķirīga, kur internets atbilstoši tiek nošķirts EPLL 4.panta 3.punktā no kabeļtelevīzijas.

Ja, neskatoties uz atšķirībām starp elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem (internets un kabeļtelevīzija), tiek paplašināta EPLL 19.panta sestā daļa tā iemesla dēļ, ka piekļuvei internetam tiek izmantots arī kabelis, nostādītu nevienlīdzīgā pozīcijā citus elektroniskos plašsaziņas līdzekļus (satelītu un zemes apraidi). Piekļuve internetam tiek nodrošināta, arī neizmantojot kabeli, kas šo platformu pielīdzina bezvadu plašsaziņas līdzekļiem. Šāda interpretācija, kas balstīta vienīgi uz kabeļa izmantošanas prasību, būtu pretrunā EPLL 19.panta sestajai daļai, kur tiek tieši nošķirta kabeļtelevīzija, un tās paplašināšana, nodrošinot plašsaziņas līdzekļu vienlīdzību, uz visiem elektronisko plašsaziņas līdzekļiem būtu pretrunā tiesību normas tekstam.

Pieteicējas interpretācija, ka uz to ir attiecināma EPLL 19.panta sestā daļa, ir pretrunā ar tiesību normas mērķi, kas paredz pienākumu izplatīt visas televīzijas programmas, kas ir pieejamas zemes apraidē bez maksas. Attiecīgā tiesību norma ir izveidota ar mērķi nodrošināt Latvijas iedzīvotājiem piekļuvi informācijai. Tā kā lielākā daļa televīzijas programmu skatītāju izmanto kabeļtelevīziju, tad likumdevēja mērķis bija nodrošināt, ka visiem šiem skatītājiem ir nodrošināta pieeja attiecīgajām programmām, nevis tas būtu atkarīgs no katra kabeļoperatora attiecībām ar televīzijas programmu izplatītājiem. Savukārt attiecībā uz interneta televīziju šāda nepieciešamība neizriet, jo, pirmkārt, tās skatītāju loks ir neliels, otrkārt, internetā ikvienam interneta lietotājam bez maksas jau ir nodrošināta pieeja attiecīgajām televīzijas programmām (piemēram, www.tv3play.lv, www.lattelecom.tv, www.lv1.lv, www.ltv7.lv). Pienākums izvietot visas bezmaksas televīzijas programmas šajās interneta vietnēs būtu pretēji pašreizējai situācijai un tiesību normas mērķim.

Pieteicēja norāda, ka TV3 un LNT prasības pieteikumi ir praktiski identiski, nenorādot, tieši kādas līdzības pastāv, savukārt Padomei, neesot informācijai par saskaņotām darbībām, nav pienākuma ierosināt izpēti lietu, balstoties tikai uz aizdomām, kas nav apstiprinātas ar attiecīgiem pierādījumiem. Turklāt rīcība – pieteikumu iesniegšana tiesā savu tiesību aizsardzībai – nav vēsta uz konkurences ierobežošanu. Šādas rīcības saskaņošana pat būtu pieļaujama, ja pieteicēja ir pārkāpusi intelektuālā īpašuma tiesības, kas pieder citām personām.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve pieteikumu uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem.

Atbildētājas pārstāvis pieteikumu neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[6] EPLL 1.panta 12.punktā kabeļtelevīzija definēta kā programmu un raidījumu izplatīšana, izmantojot galvenokārt kabeļi.

EPLL 19.panta sestā daļa noteic, ka elektroniskie plašsaziņas līdzekļi (tās ir privātpersonas, kurām tiesību aktos noteiktajā kārtībā ir izsniegta apraides atļauja vai retranslācijas atļauja vai kuru darbību šajā likumā noteiktajā kārtībā ir reģistrējusi NEPLP), kuri retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju, nodrošina Latvijā izplatīto sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadīšanu visiem attiecīgās kabeļtelevīzijas abonentiem nemainītā veidā, kā arī nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu tādu televīzijas programmu pievadīšanu visiem attiecīgās kabeļtelevīzijas abonentiem nemainītā veidā, kuras, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājam ir pieejamas bez maksas. Šo programmu izplatīšanai attiecīgajos publisko elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga.

Saskaņā ar minētā panta septīto daļu par šā panta sestajā daļā minēto televīzijas programmu retranslācijas nodrošināšanu attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis neiekasē maksu no tā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas retranslē, tāpat kā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura programmas saskaņā ar šā panta sesto daļu tiek retranslētas, neiekasē maksu no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kas tā programmas retranslē.

[7] Lietā strīds ir par to, vai pieteicējas sniegtais interneta televīzijas pakalpojums ir uzskatāms par kabeļtelevīziju EPLL 19.panta izpratnē, kā to uzskata pieteicēja, kā arī NEPLP.

Apgabaltiesa piekrīt Padomes tiesību normu interpretācijai, kas sakrīt arī ar Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas viedokli, ka interneta televīzija minētās normas izpratnē nav kabeļtelevīzija.

Apgabaltiesa kopumā atzīst par pareiziem atbildētājas pamatsecinājumus [1.2], ka televīzijas programmu retranslācija, izmantojot kabeļtelevīziju, ir elektronisko sakaru pakalpojums – televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojums; ka elektronisko sakaru pakalpojuma sniegšana nav iespējama bez piekļuves nodrošināšanas konkrētajam pakalpojumam; ka pieteicēja nodrošina satura izvietojumu interneta portālā „draugiem.tv”, taču nenodrošina lietotājiem piekļuvi interneta televīzijas pakalpojumam; ka pieteicēja nav uzskatāma par elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēju; ka abonenta definīcija prasa, lai televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējs būtu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējs; ka pieteicējas interneta televīzijas lietotāju loks un skaits ir nenoteikts un iziet ārpus Latvijas Republikas teritorijas robežām, tāpēc pieteicējai nodrošinātā interneta televīzijas pakalpojuma gadījumā nav iespējams saskatīt abonentu ESL izpratnē, un interneta televīzijas pielīdzināšana kabeļtelevīzijai ir pretrunā EPLL 19.panta sestajā daļā ietvertajam *must-carry* principam; ka pieteicējas sniegtais interneta televīzijas pakalpojums nav uzskatāms par kabeļtelevīziju EPLL izpratnē; ka līdz ar to pieteicēja prettiesiski nav lūgusi TV3 un LNT piekrišanu to televīzijas programmu izplatīšanai savā interneta vietnē www.draugiem.tv, bet bija jāsaņem attiecīgā īpašnieka (turētāja) piekrišana, ko pieteicēja neizdarīja.

Padome Lēmumā pareizi konstatējusi, ka TV3 un LNT ir nacionālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi Latvijā EPLL izpratnē. Šīs televīzijas programmas, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājiem ir pieejamas bez maksas [līdz 2013.gada beigām].

Padome citastarp pamatoti konstatējusi, ka TV3 un LNT ir uzskatāmi par attiecīgo televīzijas programmu īpašniekiem (turētājiem), kas citastarp izriet arī no Autortiesību likuma.

Tātad minēto programmu retranslācijai televīzijas programmu īpašnieku piekrišana un NEPLP retranslācijas atļauja nav nepieciešama, ja vien retranslācijai tiek izmantota kabeļtelevīzija (EPLL 19.panta sestā un septītā daļa), par ko strīda nav.

Apgabaltiesa konstatē, ka Lēmumā pareizi pārbaudīts pieteicējas statuss – vai tā ir elektronisko sakaru komersants ESL izpratnē.

Kā redzams no lietas faktiskajiem apstākļiem, NEPLP neuzskata, ka retranslācijas atļaujas saņemšanai pieteicējai būtu bijis jāreģistrējas Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā kā elektronisko sakaru komersantam ESL izpratnē. Tātad par to, ka pieteicēja nav uzskatāma par elektronisko sakaru komersantu, nav strīda, un to atzīst gan Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, gan NEPLP.

Attiecībā uz pieteicējas sniegtā pakalpojuma tehnoloģiju tā sniegusi informāciju, ka piekļuvi bezmaksas kanāliem pieteicēja nodrošina bez papildu samaksas un bez distances darījuma līguma. Pieteicēja savu interneta vietni www.draugiem.tv uztur, saņemot (pērkot) interneta piekļuves pakalpojumu no interneta piekļuves pakalpojuma sniedzēja.

Saskaņā ar EPLL 1.panta 18.punktu *programmu izplatīšana* ir programmu nogādāšana līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem un raidīšana publiskai uztveršanai atklāta vai aizsargāta pakalpojuma veidā, izmantojot publiskos elektronisko sakaru tīklus.

Savukārt saskaņā ar EPLL 1.panta 28.pantu *retranslācija* ir Latvijā vai ārvalstīs izplatītas programmas uztveršana un tūlītēja pilnīga vai daļēja izplatīšana citā publiskā elektronisko sakaru tīklā, neizdarot programmā vai raidījuma saturā nekādus grozījumus. Par satura grozījumiem nav uzskatāma programmas vai raidījuma tulkošana (dublējot vai subtitrējot), ja tā izdarīta ar programmas tiesību turētāja

piekrišanu.

No minētā tiesiskā regulējuma atbildētāja pamatoti secinājusi, ka kabeļtelevīzijas jēdzienu EPLL izpratnē nevar paplašināt, bet tas jāsaprot tā, kā tas tieši definēts, un kabeļtelevīzijas pastāvēšanai ir nepieciešama elektronisko sakaru tīkla (kabeļtelevīzijas tīkla) pastāvēšana.

Saskaņā ar ESL 1.panta 20.punktu kabeļtelevīzijas tīkls ir elektronisko sakaru tīkls, kas paredzēts galvenokārt radio vai televīzijas programmu raidīšanai vai publiskai izplatīšanai.

Saskaņā ar ESL 1.panta 11.punktu elektronisko sakaru tīkls ir pārraides sistēmas, komutācijas un maršrutēšanas iekārtas (tajā skaitā tīkla elementi, kas netiek izmantoti) un citi resursi, kas neatkarīgi no pārraidītās informācijas veida ļauj pārraidīt signālus, izmantojot vadus, radioviļņus, optiskos vai citus elektromagnētiskos līdzekļus tīklos, tajā skaitā:

- a) satelītu tīklos, fiksētos tīklos (kanālu un pakešu komutācijas tīklos, ieskaitot internetu) un mobilos zemes elektronisko sakaru tīklos,
- b) tīklos, kurus izmanto radio un televīzijas signāla izplatīšanai,
- c) kabeļtelevīzijas un kabeļradio tīklos, elektrības kabeļu sistēmās, ciktāl tās ir izmantotas, lai pārraidītu signālus.

No minētajām tiesību normām atbildētāja pamatoti secinājusi, ka kabeļtelevīzijas tīkls ir pietiekami noteikti definēts un nodalāms viens no elektronisko sakaru tīklu veidiem, turklāt arī EPLL kabeļu elektroniskos plašsaziņas līdzekļus nodala no citiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, proti, EPLL 4.panta trešā daļa elektroniskos plašsaziņas līdzekļus pēc izplatīšanas veida iedala zemes apraides, satelīta, *kabeļu*, *interna* un citos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos.

Pieteicējai ir taisnība, ka mūsdienās saistībā ar būtiskām izmaiņām tehnoloģiju jomā vispārīgi notiek interneta un televīzijas pakalpojumu saplūšana (*sk., piemēram, Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 7.marta spriedumā lietā Nr.C-607/11 izdarītos secinājumus*). Nav strīda, pa kabeļi sakarā ar tehnoloģiju attīstību šobrīd vispārīgi citastarp līdzekļus televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumam (kabeļtelevīzijai) var sniegt arī interneta piekļuves pakalpojumu. Tomēr šim apstāklim nav nozīmes attiecībā uz lietas strīdus jautājumu par to, vai pieteicējas sniegtais interneta televīzijas pakalpojums ir uzskatāms par kabeļtelevīziju tieši EPLL 19.panta izpratnē. Apgabaltiesas ieskatā pieteicējas pārstāves arguments tiesas sēdē, ka, ievērojot tehnoloģiju attīstību, mūsdienās faktiski nevar izkontrolēt, vai attiecīgais pakalpojums sniegts caur kabeļi vai ne, norāda tieši uz to, ka attiecīgo pakalpojumu var pilnībā nodrošināt bez kabeļa, kas attiecīgi pilnīgi skaidri izslēdz interneta televīzijas pakalpojuma pielīdzināšanu kabeļtelevīzijai EPLL 19.panta izpratnē.

Pareizs ir atbildētājas secinājums, ka no norādītā spēkā esošā tiesiskā regulējuma izriet, ka, lai sniegtu kabeļtelevīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu, ir nepieciešams kabeļtelevīzijas tīkls un elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējs.

Saskaņā ar ESL 1.panta 10.punktu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējs ir elektronisko sakaru komersants, kas sniedz publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, izmantojot publisko elektronisko sakaru tīklu.

Saskaņā ar ESL 1.panta 9.punktu elektronisko sakaru pakalpojums ir pakalpojums, kurš pilnīgi vai galvenokārt sastāv no signālu pārraidīšanas elektronisko sakaru tīklos.

Lai sniegtu elektronisko sakaru pakalpojumus, komersantam ir jāreģistrējas, kā elektronisko sakaru komersantam. Elektronisko sakaru nozari atbilstoši ESL un likumā „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” noteiktajai kompetencei uzrauga un regulē Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, kas veic elektronisko sakaru komersantu reģistrāciju.

Saskaņā ar ESL 1.panta 8.punktu par elektronisko sakaru komersantu ir uzskatāms komersants vai ārvalstu komersanta filiāle, kam ir tiesības veikt komercdarbību, nodrošināt publisko elektronisko sakaru tīklu vai sniegt elektronisko sakaru pakalpojumus šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Elektronisko sakaru komersantu, t.sk. elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēju, reģistrācija notiek tiesību normās noteiktā kārtībā (*sk. ESL 34.panta pirmo daļu, 32.panta pirmo daļu un 33.panta pirmo daļu un uz to pamata izdotos tiesību aktus*).

Atbildētāja ir pievienojusies lietā sniegtajam Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas sniegtajam skaidrojumam jeb tiesību normu tulkojumam, ka radio un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojums publiskajos elektronisko sakaru tīklos ir publiskais elektronisko sakaru pakalpojums, kas nodrošina lietotājiem iespēju piekļūt radio vai televīzijas programmām, izmantojot publisko elektronisko sakaru tīklu. Arī apgabaltiesa tam pievienojas.

Atbildētāja pareizi norādījusi, ka iepriekš norādīto tiesību normu izpratnē piekļuves nodrošināšana nozīmē, ka elektronisko sakaru komersants sava pakalpojuma nodrošināšanai izmanto savu publisko elektronisko sakaru tīklu vai iznomā to no cita elektronisko sakaru komersanta. Taču nav strīda, ka pieteicējai nepieder elektronisko sakaru tīkls ESL 1.panta 11.punkta izpratnē, līdz ar to tā neveic elektronisko sakaru tīkla nodrošināšanu ESL 1.panta 12.punkta izpratnē.

Saskaņā ar ESL 1.panta 12.punktu par elektronisko sakaru tīkla nodrošināšanu uzskatāma elektronisko sakaru tīkla izveide, attīstīšana, ekspluatācija, kontrole un piekļuves nodrošināšana tam. Nav strīda, ka pieteicēja nodrošina satura izvietojumu interneta portālā „draugiem.tv”, taču nenodrošina lietotājiem piekļūvi interneta televīzijas pakalpojumam.

Konstatētajos apstākļos atbildētāja pamatoti un atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam ir atzinusi, ka pieteicēja pēc būtības nenodrošina radio un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu publiskajā elektronisko sakaru tīklā, bet gan nodrošina satura izvietojumu interneta vietnē, kas nav elektronisko sakaru pakalpojums.

Apgabaltiesas ieskatā Lēmumā pareizi atzīts, ka interneta televīzijas pakalpojuma sniegšana, nenodrošinot piekļūvi šim pakalpojumam, nav uzskatāma par televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu publiskajā elektronisko sakaru tīklā, līdzīgi kā ziņu

portālu nodrošināšana internetā nav publiskais interneta piekļuves pakalpojums. Televīzijas programmu retranslācija ir uzskatāma par elektronisko sakaru pakalpojumu gadījumos, ja pakalpojumu lietotājiem tiek sniegta arī piekļuve šim pakalpojumam, izmantojot publisko elektronisko sakaru tīklu, kā tas ir, piemēram, kabeļtelevīzijas pakalpojumu gadījumos. Kabeļtelevīzijas pakalpojums, kas ir elektronisko sakaru pakalpojums, ir salīdzināms ar tādu interneta televīzijas pakalpojumu, kad tiek nodrošināta signālu pārraide un lietotājam tiek nodrošināta arī piekļuve šim televīzijas pakalpojumam.

Saskaņā ar ESL 1.panta 2.punktu abonents ir fiziskā vai juridiskā persona, kas ir noslēgusi līgumu ar elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēju par konkrētu elektronisko sakaru pakalpojumu saņemšanu. Līdz ar to abonents ir uzskatāms par tāda pakalpojuma abonentu, par kāda saņemšanu ar elektronisko sakaru komersantu ir noslēdzis elektronisko sakaru pakalpojumu līgumu, piemēram, kabeļtelevīzijas abonents – kabeļtelevīzijas pakalpojuma līguma gadījumā, interneta piekļuves pakalpojuma abonents – interneta piekļuves pakalpojuma līguma gadījumā.

Tam, ka saskaņā ar pieteicējas pārstāves paskaidroto pieteicēja faktiski var redzēt, no kādas adreses persona izmanto attiecīgo pakalpojumu, un var to kontrolēt (liegt piekļuvi), nav izšķirošas nozīmes. Apgabaltiesa piekrīt Lēmumā secinātajam, ka faktiski izmantot pieteicējas interneta televīzijas pakalpojumu var ikviens ar „draugiem.lv” pasi, kas nozīmē to, ka ir nepieciešams tikai reģistrēties interneta portālā „draugiem.lv”, lai automātiski iegūtu piekļuvi portālam „draugiem.tv”. Līdz ar to jebkura persona no jebkuras vietas, arī ārpus Latvijas, kurai ir pieejams internets, var kļūt par vispirms „draugiem.lv” reģistrēto lietotāju, bet pēc tam par pieteicējas interneta televīzijas pakalpojumu lietotāju. Tādējādi pieteicējas interneta televīzijas pakalpojums faktiski nav ģeogrāfiski ierobežots tikai Latvijas teritorijā.

[8] Ņemot vērā minēto, atbildētāja pamatoti secināja, ka TV3 un LNT darbības, iebilstot pret pieteicējas rīcību, bez televīzijas programmu īpašnieku (turētāju) piekrišanas retranslējot tās veidotās televīzijas programmas, nav saskatāmas Konkurences likuma 13.panta pirmās daļas 5.punktā ietvertā aizlieguma pārkāpuma pazīmes. Līdz ar to lietas ierosināšana atteikta pamatoti.

[9] Apgabaltiesa atzīst par pareiziem Lēmuma 6.punktā izdarītos secinājumus par to, ka lietā nav saskatāmas arī Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas ģenerālklausulas un 6. un 7.punktā noteiktā aizlieguma iespējamais pārkāpums.

Lēmumā pareizi konstatēts un par to nav strīda, ka pieteicēja par nodomu izplatīt interneta televīzijā strīdus programmas, pat datumu, bija paziņojusi publiski. Līdz ar to ir objektīvi saprotams, ka gan TV3 (kas piederēja Modern Times Group MTG AB), gan LNT izteica savas pretenzijas, un tam, ka bija uzsākta minēto tirgus dalībnieku apvienošana, nav nozīmes. Kā izriet no spriedumā izdarītajiem secinājumiem kopumā, minēto personu pretenzijas nebija vērstas uz prettiesisku konkurences kavēšanu un ierobežošanu interneta televīzijas tirgū, bet gan kā saprātīga un paredzama rīcība savu īpašumtiesību aizsardzībai. Atbildētāja pareizi norādījusi, ka TV3 un LNT rīcība ir savu tiesību aizsardzība pret neatļautu to īpašuma (televīzijas programmu saturu) tiesību izmantošanu.

Līdz ar to atbildētāja pamatoti arī šajā jautājumā atteica ierosināt lietu.

[10] Ņemot vērā minēto, pieteikums kopumā nav pamatots un ir noraidāms. Lietas ierosināšanai iestādē nav pamata.

Pieteicējas argumenti ir balstīti uz nepareizu tiesību normu tulkojumu. Būtībā pieteicēja vēlas nepamatoti paplašināt kabeļtelevīzijas jēdzienu, nekā tas lietots EPLL 19.panta izpratnē un kā tas ir piemērojams. Taču šāds nepareizs tiesību normu tulkojums nepamatoti ierobežo trešo personu īpašumtiesības, autortiesības.

Nav pamatots pieteicējas viedoklis, ka Padome nav pamatojusi, kāpēc internets nav viens no tiesību normās paredzētajiem citiem risinājumiem televīzijas programmu izplatīšanai, un ka Padome nav arī pamatojusi, kāpēc NEPLP viedokli uzskata par nepareizu iepretim savam tiesību normu iztulkojumam. Padome to Lēmumā ir pamatojusi, un apgabaltiesa šo pamatojumu atzīst par pareizu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta otro daļu un Administratīvā procesa likuma 246.-251., 253. un 325.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt SIA „Draugiem TV” pieteikumu par Konkurences padomes 2012.gada 20.aprīļa lēmuma Nr.37 (prot. Nr.23, 2.§) „Par lietas neierosināšanu pēc SIA „Draugiem TV” 2012.gada 29.februāra iesnieguma par aizliegtas vienošanās un dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas konstatēšanu SIA „TV3 Latvia” un AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija” darbības” un pienākuma uzlikšanu Konkurences padomei pieņemt cita satura lēmumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) L.Vīnkalna

Tiesneses

(paraksts) Dz.Amerika

(paraksts) I.Meldere